

HIVATAL:

Belicey-út 4. szám
hova az előfizetési pén-
zek hirdetések és min-
den a ki adóhivatalt
érdeklő közlemények
küldendők.

Nyitott értelemben egy
sor közlésdíj 50 fillér

Hirdetések juttatás-
nyos áron vételnek
fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR
Egész évre 10 korona
Félévre . . . 5 korona
Negyedévre 2 k. 50 fill.

SZERKESZTŐSÉG

Belicey-út 4. szám
hova a lapszemle rész-
illető közlemények
küldendők.

Kéziratok nem
adatok vissz

Hivatalos közlemények.

6898
1901

A szarvasi járás főszolgabírája.

Pályázati hirdetmény.

Békés vármegyébe kebelezett Szarvas nagy
községben lemondás folytan megüresedett s évi
1000 korona törzsfizetéssel és a magán gyakorlat
után szabályrendeletileg megállapított díjazás-
sal javadalmazott.

„községi 2 ik állatorvosi állásra“
pályázatot hirdetek

Az 1888 évi VII tc.: 117 118 §-ai érte-
lémében felszerelt pályázati kérvények 1902 évi
január hó 15 ig bezárólag adandók be hozzam,
mert a később érkezett kérvények nem vételnek
figyelembe.

A választás 1902 évi január 22-én fog
Szarvas község képviselő testületében, elnök-
letem mellett, megejteni.

Szarvason 1901 december 9.

Dr. WIELAND
főszolgabíró.

Önző felfogások.

A különböző társadalmi mozgalmakban,
melyek hazánkban léteznek, egyik legkülönösebb
fajtájú az, amelyik állandóan felszinen tartja a
közép birtokos — ugynevezett dzsentri osztály
— érdekeit. Esztendőnk hosszú sora óta állandó-
an tart a feljajdulás a közép birtokos és
ezzel együtt a középbirtokos — dzsentri —
osztálynak pusztulásáról, elhanyaglásáról, tönkre-
menéséről. És állandóan, szinte követelődözsen
hangoztatják, hogy ezen a bajon segítenie kell
a társadalomnak, a nemzetnek, az államnak,

szóval, minden együttálló tényezőnek. Mert
meg kell menteni a középbirtokot és vele együtt
a középosztályt, a dzsentrit.

Az indokolása ennek a kívánságnak a kül-
lönözhangulatok szerint különféle ugyan, de
végeredményükben mindig oda lyukadnak ki,
hogy az országnak legelső sorban az ő meg-
mentésük az érdeke. Azt mondják, hogy ők vi-
selik első sorban a vállukon a társadalmi ter-
heket, mind azt a közkiadást, amely az érte-
lémiséget kötelezi. Természetesen mindig a föld
szempontjából itélik meg a dolgot és azt tart-
ják, hogy egyedül a középbirtokos, dzsentri
osztály a gerince a nemzetnek.

A birtokos osztályt magát felosztják három
részre: a nagybirtokra, a középbirtokra és a
kisbirtokra. Ez így megtörténvén, következik az
okoskodás, amelynek meglehetősen sajátos
formája van. Azt mondják, hogy a nagybirtok-
ról nem kell gondoskodni, az megél magától is
mert hát — dúsgazdag. Hiszen ez igaz, ezt alá
írja így mindenki, ám bator elég nagybirtok dob
rakerülése mutatja, hogy ott sem éppen minden
fenéig tejföl. A kisbirtokosra nézve meg azt
mondják, hogy az sem szorul az állam segítő
kezére, mert hiszen ő maga dolgozik a
birtokon a házanépével együtt és igényei igen
csekélyek lévén, eléggé jól megél, sőt — a sze-
gény panaszokdók nézete szerint — olyan vi-
gan dudál, akár a portugál. Ellenben — így
szól az okoskodás — a középbirtokos, a dzsentri
nem dolgozik maga. Ő nem dolgozik, hanem
dolgoztatni kénytelen, igényei nagyok, a társa-
dalom iránt való anyagi kötelezettségei még
nagyobbak, amivel jövedelmei arányban nem
állván, menthetlenül elpusztul, ha csak segítő

kezel nem nyújt neki az állam, a társadalom.

No hát ez az érvelés és ez a kívánság
talán nem egészen helyén való abban a formá-
ban, ahogyan egy társadalmi osztály követeli
magának a többi társadalmi osztály rovására.
Egy kissé különös érvelés az, ha valaki azon
a jogcímen kívánja ügyének és bajának a köz-
állati való fekarolását, hogy ő sokkal különb
ember, semhogy ő maga is dolgozni bírna. De
még akkor is, ha valami csudálatos és ósdi
elmélet alapján lehetnének is ilyen igazságok,
akkor is kézenfekvő és nyílt kérdés, hogy mi-
ért részesülhetne a köz segedelmében éppen
csak a középbirtokos, a dzsentri osztály és mi-
ért ne a kisbirtokos, a földmives paraszt osz-
tály is? Miért és hogyan lehetne ez utóbbit
megrövidíteni és miféle igazság alapján lehetne
neki azt mondani, hogy én téged nem segí-
telek, mert hiszen te úgy is dolgozol?
És ezenfelül nem is áll ez a mondás, hogy a
kisbirtokosra olyan jó világ volna, mint ahogyan
ezt a dzsentri osztály kürtölni szereti. Nagyon
sok gonddal és bajjal él, a földmunka legnehe-
zebb igájában van és gyermekeit már növendék
korukban kénytelen rázorítani a kisbirtokos
arra, hogy a kenyérért amit elfogyasztanak, a
munka veritékét adják cserébe. A kisbirtokos
osztálynál épp úgy kimutatható a pusztulási
hányad, mint a középbirtokosnál, azzal a kül-
lönbséggel mégis, hogy az elpusztult dzsentri
mindég csak talál valami hivatalt, amely ha
nem is nagy, de itthoni kenyeret ad; míg az
elpusztult kisbirtokos ezért a kenyérért Ameri-
kába kénytelen kivándorolni.

Ami pedig azt a hivatkozást illeti, hogy a
középbirtokos, a dzsentri osztály viseli a társa-

TÁRSZA.

A betyárvilágból.

Gróf Ráday Gedeon halála fel-levenítette azokat
a szomorú idöket, a mikor Rózsa Sándor és bandái az
egész Alföldet rettegésben tartották.

A mikor a gróf Szegedre érkezett mindenki meg-
mosolyogta a főúr vállalkozását, de nemsokára a betyár-
világ tagjai is érezték öklét és a békés nép áldotta a
kezet, a mely véget vetett a rablóbandák garázdálkodá-
sainak.

Ráday Gedeon néhány nappal megérkezése után
maga elé hivatta a pandúrkomiszáriust, a kinek tekín-
tetében becsületességet, férfias bátorságot talált.

— Azt hallottam, — így szólt a komiszáriushoz,
— hogy ódsát, túl a Tiszán, a sűrűségben egy tanyán
rejtőzik Kovács Feri (a legveszedelmesebb rablók
egyike) erődj és hozd el hozzám!

A pandúrkomiszárius nevetett.

— De méltóságos uram, magam csak el mennék
oda . . . de nem jövök élve vissza.

— Hát akkor vigyél magaddal három pandúrt.

— Azok nem mernek . . . még ha felakasztják
is őket, — válaszolt bátran a komiszárius.

— Hátha nincs bátorságotok, — jelezte meg
Ráday — hát elkísérek benneteket.

A pandúrkomiszárius tágra nyitotta szeméit, de
aztán sarkon fordult és egy perczel később a kis
csapat útra kelt. Egy csónakon átevezett a Tiszán és
megérkezett a tanyára, a hol Kovács Feri vígan
borozgatott cimboráival.

— Ki közületek a Kovács Feri? — kérdezte
Ráday.

— Én vagyok, méltóságos uram! — jelentkezett
udvariasan a rabló, a ki pajtásaival jól végigüzte ezt
az urat, a kit Pestrel leküldtek az Alföld megtisztítása
végott.

— Vassálj meg! — parancsolt rá Ráday a pan-
dúrkomiszáriusra.

Ez elhatványlva leejtette a rablánczot, három
puskacső szegződött mellének.

Ráday fölvette a bíbircet és odalépett Kovács
Ferihez, a ki önkéntelen mozdulattal tett ellenkezésre. A
másik pillanatban Ráday kemény ökle végzett a
rablóvezérel, a ki nyögve hevert a földön. Ráday aztán
a másik bandita kezéből kiszakította a puskáját és
neki szegedte a harmadik rabló homlokának.

— Hát lesz-e most négyötöknek bátorságotok az
egyetlen szegény legényt mörésre tanulni? — kérdezte
kedélyesen a pandúroktól.

Nagyot is bámultak a szegediek, a mikor a
Tisza partján kikötött a csónak Kovács Ferivel és
három cimborájával.

Ezrel Ráday megállapította tekintélyét a pan-
dúriai előtt. A becsületes nép most már bizott vállalko-
zásának sikerében, de a szegény legények is rettegni
kezdtek a kérlelhetetlen embertől, a ki nem ismerte a
félelmet.

Ily vakmerő tettei miatt szerették meg a szegény
legények Rádayt, aztán meg a hogy ő beszélt velük,
„úr“ még nem szólt hozzájuk. Nem vallottak azok se
vizsgálóbíróknak, se tollbokrétás németeknek, de még a
pandúroknak sem. A fogukat harapták fájdalomunkban,
a mikor a deresen véresre verték őket, de nem árultak
el semmit. De Ráday vallatásának nem tudtak ellentá-
lani. Rózsa Sándort is hónapokon keresztül hiába
faggatták, hiába kínzották, állhatatosan tagadott, de
Ráday vallomásra bírta.

Ráday maga elé vezette a híres rabló vezért
és sokáig faggatta. Daczosan hallgatott a puszták
királya. Ekkor Ráday így szólt hozzá:

— Léteod, beszélj hát. A te vallomásodra nemcsak
azért van szükség, hogy a bűnösök vegyék el bünteté-
süket, de sok, sok ártatlanul meggyanusított ember
megmentése érdekében is. Megengedi-e becsületérzésed,
hogy ártatlanok a börtönben sínylődjenek:

És a rabló vallott.

Ez a hivatkozás a becsületlenek a becsületérzé-
sére . . . levett a lábamról, — beszélte el Rózsa Sándor
maga, a mikor később kegyelmet kapván, mint munkás
földmives feledni iparkodott viharos multját, hogy
később előlről kezdje rablóesterségét.

A legtöbb dolga volt Rádaynak az orgazdákkal.
Mert azok gazdag, tekintélyes emberek voltak, sokan
hivatalban és rangban, olyan emberek, a kiknek a
pandúr komiszárius azt mondta: — Csókolom a kezét,
tekintetes úr, — a mikor megvasalták.

Rövid idővel azután, hogy hivatalba lépett, jelent-
kezett nála egy nagyon gazdag szegedi nagykeres-
kedő. Egy akkor korántsem hallatlan ajánlattal jött és
még husz darabb ezresbankóval.

Ráday csöndesen, végig halgatta ezt az embert.
— Hogy magát futni engedem, az természetes, —
válaszolt Ráday, de csakis ünt. Ezért a pénzért ennyi
szívességet nem tehetek. A kinek közületek szüksége
van valamire, majd megtalálja hozzám az utat.

A kereskedő tiltakozott.

— Hiszen akkor mindnyájan tönkre mennék, ha
mindgyikünk ily óriási váltságdíjat tartoznék fizetni!

— kiáltott a kereskedő elkeseredve.

— Ha már ez a pénz mindnyájunkért nem elég,
hát legyen elég legalább a társaimért is.

— Nem bánom, — szólt Ráday. — Kit gondol
maga tehát?

dalmi terheket és hogy az ő vállain van a jótékonyaságtól kezdve mindenféle közügy: no ez bizony még csak megközelítőleg sem felel meg a valóságnak. Mert a társadalmi anyagi terhek felényire sincsenek nálunk a nagybirtokos, a középirtokos és kisbirtokos osztályon együttvéve sem, mint amennyire ott vannak a legértelmesebb és mégis a legszegényebb osztálynak. A lateiner osztálynak a vállán.

Az orvoson, az ügyvéden, a hivatalnokon, a tisztviselőn vannak ezek a terhek igazán. Azt pedig már senki nem tagadhatja, hogy kétségkívül tekintetében ez az osztály az ország eleje, az sem tagadható, hogy ez az osztály a közmondásos és nyílt szegénysége dacára, hazánkban a legfontosabb kulturális tényező. És éppen ott, ahol a társadalmi terhek a legnagyobbak: es az osztály viseli legerősebben ennek a terhét. E tekintetben elég arra utalni, hogy a középirtokos osztály jóformán teljesen nélkülöző, vármegyénk társadalmi célokra adott önkéntes adója jelentékeny s ezen adónak — mondhatni talán nyolcz tized része a lateinerek zsebéből kerül ki. Pedig hát ezen osztály anyagi helyzetét össze sem lehet hasonlítani, egy nap nem is lehet említeni a középirtokos osztály vagyoni viszonyaival. Mutatja ezt a hivatalnoki kar föllendülése, mutatja az országos ügyvédgyűlés tanácskozása a zárt numerus fölött, mutatják az orvosi kar egyre gyakrabban felhangzó panaszai.

Nálunk ezek szerint ha valamely osztály támogatására szorul és ha az állam egyáltalán olyan helyzetben van, hogy támogathat, akkor sokkal előbb áll a kisbirtokos osztály és a lateinerség követelésének jogossága, mint a középirtokos dzsentrí osztályé.

Mert ott még nem lehet egészen gyászos a világ, ahol arról panaszkodnak, hogy azért nem bírnak megélni, mert ők maguk nem dolgoznak.

Mit szóljanak ezzel szemben azok, akik sokat dolgoznak és — még sem bírnak élni?

Az önálló vámterületről. Mindinkább aktuálisabb lesz az önálló vámterület kérdése, a mely ma már többé nem is politikai, hanem kizárólag közgazdasági kérdés, annyira conditio sine qua nonját képezi közgazdasági előhaladásunknak.

Legutóbb az Országos Magyar Gazdasági Egyesület közgazdasági szakosztálya a fejr-

megei gazdasági egyesület átiratára tárgyalta az önálló vámterület kérdését a politika kizárásával, tisztán közgazdasági szempontból.

Mi is ezen az alapon kívánunk a tárgyhöz hozzászólni, mint feltétlen hívei az önálló vámterületnek. Ezen meggyőződésünkben határozottan megerősítvén a kormányelnöknek erre vonatkozólag a képviselő házban legutóbb tett kijelentése, mely szerint: „az osztrákoknak nagyobb érdeke az, hogy a közös vámterület fentartassék”, a miből kétségtelenül az következik, hogy akkor Magyarországnak kára volt a közös vámterülettel eddig is és kára lenne ezután is. Ezt megerősítette a kormányelnök beszéde további tolyamán mondván, hogy: ha a közös vámterületet megszüntetjük, akkor ha tározottan Ausztria fog nagyobb és állandóbb veszteséget szenvedni, mert a mit mi szenvedünk, a mit mi kárt látunk, az mulékonyabb, az átmeneti, azon lehet sok módon segíteni, lehet mélyebbreható intézkedésekkel arra enyhíthetőleg hatni. De ha az osztrák ipar a magyar védett piacot, az ő nagy előnyét, a mi rá nézve oly értékes, elveszti, elveszti azt örökre és akkor az osztrák ipart oly veszteség éri, a melyet igen nehezen heverhet ki.

Napnál világosabb tehát, hogy a mi iparunk csak azért nem virágzik, mert az osztrák ipar bennünk leli főtámaszát. De hát miért kötelességünk nekünk az osztrák ipari támogatni mikor a magyar ipar szűkül, vergődik, mert segély nélkül van, mert a helyett, hogy sajátunkat támogatnók, az idegent segítjük.

Ez nem tarthat így soká. Végre is határozottan fel kell emelnünk szavunkat a létező állapot ellen, különösen akkor a midőn ehhez jogunk van és ennek a jognak gyakorlása — a legsürgősebb hazafiai kötelességünk.

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület ben is kifejezésre jutott, hogy ha az önálló vámterületet mielőbb nemlétesül olyan közgazdasági hanyatlásnak leszünk kitéve, a mibe bete pusztulhat az egész ország.

Sietve kell tehát tennünk. S erre kedvező alkalmat nyújtanak az ausztriai társadalmi állápotok. A hangulat a Lajthán túl minden téren ellenünk irányul, minnek lennének tehát továbbra is terhére egy ilyen szövetségesnek, mikor a magunk lábán is tudunk járni. Ha azt nem akarjuk, hogy a betevő falatot vegye ki a szánkól az idegen iparpártolás, a legtöbb ideje annak, hogy a magunk lábán járva haladjunk tovább. Sajnáljuk, hogy az Országos Magyar Gazdasági Egyesület csak fél munkát végzett akkor, mikor csak az önálló berendezkedésre való előkészületet javasolja s ezt is csak arra az esetre, ha gazdasági érdekeink másként meg nem védhetők.

Nézetünk szerint s ezt már többször bebizonyítottuk, itt más videlemtől, mint az önálló vámterület létesítéséről szó sem lehet.

Mert ha igaz az, hogy Ausztriának ebből olyan nagy kára leunc, akkor igaz az is, hogy Magyarországnak a közös vámterületből iparilag olyan óriási kára van, ami előbb utóbb egészen tönkre teszi. Már pedig ha arról van szó, hogy melyiket mentjük meg Magyarországot-e a biztos romlástól, mely felé halad vagy Ausztriát a bekövetkező károsodástól, akkor nekünk magyaroknak csak egy kötelességünk lehet, saját magunk megvédése.

Ujdonságok.

— **Tanítók hangversenye.** Kritikusnak lenni s minden hangversenyt, táncmulatságot s egyéb előadást sokat saját pénzén végignézni nem irigylésre méltó állápot. Velem pedig ilyesmi gyakran megtörténik, de különösen a tanítók hangversenye alkalmával. Hiába hivatkozom a rendezőség előtt azon uzura, hogy a sajtó képviselőjének világszerte ingyen jegy jár ki ilyen alkalommal, süket fülekre találok. Uram — úgy mond — nem kell nekünk kritika, hanem jóakarát. Jótékony cél érdekében fáradozunk s a ki egy ingyenjegyet miatt megvonja jóakarátát a vállalkozóktól, Önön magára mondhatja. Hát igazán lehet ebben a rendezőségnek, de különféle az emberek, s találkozik olyan is, aki emiatti felháborodásában „revolveres zsurnalistának” csap fel s „bombákkal” meggyújtja az előadást. Én a magam részéről előre is kijelentem, hogy ez időszere nem kritizálok s teljesen megnyugszom a rendezőség véleményében. annál is inkább, mert tudom, hogy a rendezés elő most nagy nehézségek gördítettek. Megemlítem azt a már megszokott körülményt, hogy a tanítók hangversenyén éppen a tanítóságnak nagyobb része tüntet távollétével, nem különben, hogy ilyen alkalommal minden féle mende mondára keresnek anyagot, megütközéssel kellett tapasztalni, hogy egyesek éppen a célra való tekintettel agyálat a hangverseny sikere ellen. Mivolt s áldozat kész közönségünk azonban most sem maradt el pártolásával a nemes eszmékért s a jótékony cél érdekében fáradozó rendezőkkel szemben. És a rendezőség teljes nyugalommal tekinthet fáradozásának eredményére, mert a t. 1901. é. decz. 7. rendezett hangverseny csakugyan szépen sikerült.

A műsor első pontját, Zalay Mária jeles tollú munkatársunk felolvasását, a nagytermet teljesen megtöltötte a közönség, folyton lekötött figyelemmel hallgatta végig s kiváló megelégedésének és tiszteletének adott kifejezést abban a tapsviharban s élénk éljenzésben, melyet a felolvasót megjelenésekor és befejezésekor tüntette ki. Nem kevesebb élvezetet nyújtott a zenekedvelő hallgatóságnak a Reissiger D. moll és Schubert Esdur triója, mely J. S. M. Darier, hegedű, dr. Salacz A. gordonka s Lévius Ernő zongora precíz játékában kellemes benyomással volt a közönségre. Huszár József, hírlapíró „Hajótörő” monológja tanúbizonyság arról, hogy az előadó gyakran megfordul olyan körökben a hol az ily előadók sikertülni szoktak. Braga „Angyalok dala” Mihálfy Emma kellemes s fülbemászó hangú énekével J. S. M. Darier könnyed hegedű játékkal s a megjelenésében

A kereskedő egy néveort mondott el. Ráday mindögyik névnel tiltakozott.

— A lista nagyon hosszúra nyúlik, — jelentette ki Ráday.

— Hát még csak ezt, még csak azt — rimázkodott a kereskedő.

Mikor a kereskedő aztán távozni készült, Ráday így szólt hozzá bizalmasan:

— Apropos, amice, engedje, hogy másoknál is keressek valamit... Hiszen tudja, hogy kéz kezét mos, mit gondol, kivel lehetne még valami jó üzletet csinálni... hát az ördögbe csak valamire használható vagyok.

A vendég a nevek hosszú, tiszteletreméltó sorát számlálta elő; ezt a kereskedőt, ezt az iparost, egy kormarárost, egy vármegyei tisztviselőt. De aztán a királyi biztos rákiáltott a pandúrookra:

Vasaljátok meg ezt az embert!

Ez volt az a híres ójszaka, a mikor hetvenhat előkelő, gazdag szegedi polgárt ömlőcsebe vetettek.

Az erdő beszél

Szeretem az erdőt. Ha szívemnek öröme vagy bánata van, ide jövök megsugni azt a zizegő lomboknak vagy a síró szellőnek. Ezek megértik néma beszédemet a parti fűzes együtt sír velem.

A ki nem ismeri az erdő beszédét, az szavamat sem tudja megérteni. Az erdőnek szíve van, az erdő érez és beszél.

Hányszor elmorogtam az erdő büvös zenéjében, hányszor zokogtam együtt síró szellemével!

Itt vagyok újra azokon a helyeken, melyeknek minden talpalatnyi földje szent előttem, a hova a gyermek évek gondtalan idői úgy oda kötök lelket, mint

mint az ösztön a kisdódot az édes anyja tápláló kebeléhez. Látom az aranyos pikkelyekkel borított fenséges Tiszát, melynek partjairól hivatva kándikál felém a szelídkepű nefelet, melyet hajjával locsol. A régi, ismerős fákat melyeknek árnyékában először termékenyült meg a képzelet.

Távolabb a part szélén egy őszita csokolgatja a hőmpölygő tojó szőke vizét, majd felkapja okos szemét tétován figyel, rám néz, mint régi ismerősre. Mintha ez volna nézéseiben: „Lásd én is itt vagyok, nem ősmersz-e? Majd megindul a cserjésbe, nem köti már le tekintetem. Feketlen örömmel siet beljebb az erdő szívébe. — Ott van az igaz érte. A hallgatás — az árnyadok világa.

Valami úgy vonz engem is beljebb, beljebb. A fák szerelmesen borulnak össze. A virágok kéjtől tikkadtan hajlítják le szűzi fejüket... És az erdő kezd beszélni... minden lágy tapsvihar a lombzobában, büvös zene vágó lelkemnek.

Elmorogok... elvouló képek tarka szálaiból fonogatom össze az emlékezet hálóját... Ugy tetszik, mintha a büvös zenében a Te hangod hallanám:

Itt állsz te is előttem, édes, szép, gyöngye fehér virágom; olyan vagy, mint a harmat beeste fehér lilium. Epedés van a szememben és kimondhatatlan vágy mintha mondaná.

„Jöjj epedő keblomra én Boldogitom. Mindenem. Rád vár a lelkem s miről költeményeket zengél, ajkaim méze csak a te szomjazó ajkadra vár!”

„Jöjj; jöjj, vigy el oda, ahol senki többé rád nem veti szemét csak a te Hűséged... Szárnynyá változzék a karod és a szerelem mérhetetlen tengerévé a szíved, azon a szárnyon hadd szállanék én annak a végtelen tengernek a közepéig!”

„Te nekéd vetek ágyat fehér karjaimba a hól rajtad kívül még senkisép pihent, siess!”

— A vadgalamb az én fájdalomat buzja, a füllemle az én epedésomet sírja: Ili hív... Ili vár... Ili a Tied — érted imádkozik jöjj oh jöjj, ne késs soká! És az erdő így beszél tovább, halkán, lágyan... Beszédétől lelkem meg ittasul s a mit szívem erre érez pihegéseivel adja át a futó szellőnek... Dalos madár megéri, mely arra megy, hogy el mondja Neked válasszom.

Átuszó felhő vízi szerelmes sóhajom s aranyos ködben áll meg hátatok felett.

Ha kis kertemben dalos madár szállt a rózsatőre, zárd a szívedbe énekét. Üzenetet visztölöm messzeföldről, hozzá meszre földre:

Utánad vágyom és hozzád megyek, megyek várj, reám. Te vagy a ki a szívemet magához vonta Téged szeretlek, mert te tiszt vagy tudsz érezni. Banned fel találtam a szerelem fenséges ideálját, szeretnem kell tégedet, bár e perc halálom lenne!

„Utánad megyek, mert őserővel von feléd a vágy Megyek, várj reám. — Boldogságunk nem késik soká Várj reám, gondolj reám...”

A beszédes lomb templommá válik fölöttem. Es-teladni kezd. A lomenő nap bíbor sugara beleházasodik a felkelő hold ezüst fényébe. Távoli harang csillogóló hallású csendesen s mialatt szótlan térde hullok, szívem verésével lágyan össze olvad hangja:

„Várj reám — gondolj reám.”

Erva István.

is kedves s megnyerő modorú Kutlik Etelka biztos szóra kíséretével élvezetes összhangban nyert kifejezést. Azonban J. S. M. Darier kiváló zenei tehetsége s mindenkit meglepő technikai ügyessége és képzettsége csak szülő játékában nyilvánult legtisztábban amikor Lévius Ernő zongora kíséretével Wieniavasky tánczeit hozta teljes érzéssel s melegséggel. Az előadásnak utolsó pontját a műkedvelők kedvenc vigjátéka „Az egyetlen leány” képezte Bobvos Soma rendezése mellett. A darabban előforduló helyzet „omikum folytonos derűtségben tartotta a közönséget s különösen a házi zsarnok, Bol dizar örög szolgálja — Paulenda János — közbeszólásai találtak tetszésre. Horvát Ilma, Camillája, Dankó Ilonka Peulinája, Lászlófy Róza Agathája, Kostyán Vilma Luj zája s Harmati Ilonka Pepije a műkedvelőktől várható igyekezettel voltak előadva. Mellettük Molnár János, Bobvos Soma, Renner Márton, Benczur Mihály és Brózik Károly mozdították elő az előadás sikerét. Az előadást táncz követte, mely feszelen jó kedvvel kiválóan kiviradtig tartott.

Alakuló gyűlés. Folyó hó 10-én a központi szál loda nagy termében a szarvasi demokrata kör megalakult. A nagytermet zsúfolásig megtöltö hallgatóságának Schreiber Lipót lelkes beszédében magyarázta a demokrata párt céljait. Az elhangzott beszéd után a közgyűlés Schreiber Lipótot egyhangulag elnöknek választotta meg, az alnöki tisztet pedig Varga Istvánra ruházta. Mint értesülünk, a polgárság között nagy az érdeklődés az új párt iránt.

Halálozás: A nagykitörjedű Ponyiczky-Benczur családnak egy szorgalmas, s családja javáért minden áldozatra kész tagja, Páll Sándor Tompai bérő, kit a társadalmi életben egyenes és szilárd jelleméért, mint áldozatra kész barátot, s a közügyek terén tanúsított fáradhatlan tevékenysége miatt mindenki kedvelt s becsült, f. hó 10-én élete 55. évében Pusztá Tompán (csenád megye) jobb létre szenderült. A bekövetkezett gyász eset elkalmából a mélyen megzomorodott család az alábbi gyászjelentést bocsájította ki. Özv. Páll Sándorné szül. Benczur Emilla nagy a maga mint gyermekei: Béla, Lajos, Ilonka, Sándor, és János: minianyós, özv. Benczur Jánosné: testvérei Paula, Mária és rokonai nevébe fájdalmas szívvel jelenti a felejtethen férj, önkiládozó jó apa, vő, és szerető rokon Páll Sándornak folyó hó 10-én, délután 5 órakor életének 55-ik, boldog házasságának 28-ik évében hosszasan szenvedés után történt csendes elhunytát. A megboldogult drága halott f. hó 12-én d. o. 10 órakor fog a római kath. egyház szertartása szerint a battonyai R. kath. sírkertben örök nyugaloma tétetni. Az engesztelő szent mise áldozat f. hó 13-án d. e. 9 órakor fog a battonyai Róm. kath. templomba az egkek Urának bemutatni Tompa-pusztá, 1901. december hó 10-én Béke és szeretet lengjen a drága halott porai felett;

Köszönet nyilvánítás. A „Szarvasi helyi tanító egyesület” által folyó 1901. évi dec. 7-én tartott hangverseny szép sikere Zalay Mária, Mihály Emma, Kutlik Etelka, Horváth Ilma, Lászlófy Róza, Dankó Ilonka, Kostyán Vilma, Harmati Ilonka úrkölgyek, J. S. M. Darier, dr. Salacz Aladár, Lévius Ernő Bobvos Soma, Palka Pál, Renner Márton és Huszár József urak önkiládozó fáradozásának, kiváló ügyes előadásának, énekének, játékaiknak s szíves vállalkozásának lévén köszönettel a mi kiváló tisztelünk kifejezése mellett mindannyiuknak ez uton is hálás köszönetünket nyilvánítjuk. Rendezők.

A szarvasi kir. járásbírósi palota építése. Mint megbízható forrásból értesültünk a szarvasi kir. járásbírósi palota építésével a kir. igazságügyi minis teriumnak 36219-901 I. M. szám alatt kelt rendeletével Popjak György, szarvasi jónévű építész lett megbízva. Popjak a bírósági épület elkészítését 95,508 korona 97 fillérért vállalta el, s az előirt biztosítéki összeget a napokban már a gyulai kir. adóhivatalnál letétbe is helyezte, s az építési vállalkozási szerződést a gyulai kir. iörvényszék elnökével, mint az igazságügyi miniszterium megbízottjával már meg is kötötte. Nem mulaszthatjuk el, kifejezni örömünket a felett, hogy e nagyszabású munkát Popjak György helybeli vállalkozó nyerte el, ki az építési előmunkálatokat a héten megkezdte. E vállalat elnyerése által nem csak a vállalkozó, de a helybeli iparosok és munkások nagy része szintén keresethez jutnak, míg az esetre, ha a vállalatot vidéki vállalkozó nyerte volna el, aligha jutott volna abból valami haszon a helybeli iparosoknak. Végül elismeréssel kell adoznunk dr. Kremarik János országgyűlési képviselőnek azért, hogy szorgos közbenjárásával kieszközölte a miniszternél azt, hogy a szarvasi járásbírósi palota felépítését szarvasi iparosokra bízották, s így a helybeli iparos, ha nem is sok, de lisztességes keresethez jut.

Lopás a főúton. F. hó 11-én este 6 és 7 óra között ismeretlen tettesek a Tajber üzlete előtti kirakott ellopották és egy közeli utcában betörték az üzlet falról ellopott kirakat ablakait és a belső tárgyakat elemelték s az üres kirakatot az utca közepén hagyva tovább álltak. Az üres kirakat megkerült, de a tetteseknek a rendőrség bittal üti a nyomát.

Felhívjuk olvasóink figyelmét a Garai testvérek hirdetésére, s egyttal jelezzük, hogy náluk az Árpádban naponként friss köbányai és pilei sör kapható.

Harminc éves jubileum. A munka és a szeretet ünnepeit ültö a héten Bókészantandrák közsé. Darabos Sándor ev. ref. lelkész harminc éves jubileumát ünnepeleék. Impozáns módon nyilvánult a község becsülése és szeretete felekezetet külsőbség nélkül a derék lelkipásztor irányában. Este fáklyásmenet volt, zászlókkal, zenével. Darabos Sándort Zih Károly üdvözölte szép beszéddel, melyre az ünnepelet meghatottan válaszolt.

A vármegye közgyűlése. A vármegye főispánja a törvényhatósági bizottság ez évi ötödik rendes közgyűlését december 16-ikára tüzte ki. A közgyűlés tárgysorozatában 69 pont van felvéve. Dr. Fábry Sándor alispán a vármegye állapotáról a közgyűlés elé terjesztendő jelentését egy indítvánnyal fejezi be, hogy a törvényhatóság dr. Zsilinszky Mihály államtitkár negyven évi szolgálati jubileuma alkal-mával üdvözölje és érdemeit jegyzőkönyvbe iktassa.

Egyről-másról.

(Modern vallás. — Tanítói hangverseny.)

Igazán jó és helyes dolog néha-néha fölleveníteni a mult idők emlékeit — még a vallásoknál is. Hadd lássák a tolvajok, hogy volt idő amikor mindenféle segéd eszközökkel préselték ki a bűnösökből a vallomást. Abban a korban, így volt ez jó. S talán jó még ma is de embertelen Embertelen dolog valakit lábánál fogva felfüggeszteni s kékre, zöldre verni, hogy bűnét bevalja.

Azt mondják, hogy most a közelmultban közsé günkben ilyen is történt s a dologban csak az a csodá atos, hogy az illető még sem vallott. Halálmegvetéssel türe az ittelgelést s a legnagyobb pofoncsapások között is csak ártatlanságára hivatkozott.

Lehetséges, hogy bűnös volt, de az is lehet, hogy nem.

A tanítók szombat esti hangversenye fényesen sikerült. Meglehet, hogy a kritikusok borzasztó módon lerántják, no de ez a legkönnyebb dolog. A hangverse nyen jelen volt műpártoló közönségünk színe, java — csupán a tanítók hiányoztak. Ugye furcsa? De mégis úgy van. Tanítókat rendeztek, tanítókat hiányoztak (hisztelen a kivételnek) igaz, hogy így volt ezelőtt is s talán így lesz ezután is.

Irodalom.

Idegen dalok gyűjteménye 2. füzet, szerkeszti Cziglányi Béla. Tartalma: 1. Tenger parton. 2. A halász leánya. 3. A város. 4. A hasonmás. 5. Galambposta. Ára 60 fillér.

A Bárd Ferencz és testvére cég kiadásában megjelent nagyszabású vállalatból, melynek célja a külföldi dalirodalom klasszikus remekeit jól énekelhető magyar fordításban közrebocsájítani, megjelent a II. füzet Schubert 5 dalával.

A dalok fordítása jól simul azok melódájához és igen könnyen énekelhetők. Dícséretes munkát végez úgy a fordító mint a kiadó, midőn ezek kiadására vállalkoztak. Ha a közönség is oly buzgalommal fogja támogatni eme házaspártól vállalatot, úgy nemcsak Schubert De az összes Francia, angol, orosz és német dalirodalom színe java magyar szöveggel lesz kapható olcsó 60 filléres füzetekben és ekkor eljön az ideje annak is, hogy jó magyar szöveg folytán nem leszünk rá utalva arra, hogy idegen dalok nem magyar szöveggel adassanak elő.

Felelős szerkesztő: SZIKES ANTAL.

3946/901. tkvi szám.

Hirdetmény

Öcsöd község volt urbéres lakosai részére kiosztott és általuk egyénileg felosztott közös legelőt s a felosztásba bevont egyéb területeket illetőleg nevezett község könyve birtokszabályozás következtében az 1869 évi 2579 számú szabályrendelethez képest részlegesen átalakítatik és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. c. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás, a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottatik.

E célból az átalakítási előmunkálat hitelesítése és a helyszíni eljárás Öcsöd községben.

1902 évi január 14-én

fog kezdődni.

Ennél fogva felhívattak:

1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekjegyzői tervezet ellen netalán észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jöhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve akadályt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitért határnapon kezdődő eljárás folyama alatt je tenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdon jogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t. c. 15-18. és az 1889. XXXVII. t. c. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényüket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek; és

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintűn az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzet joguk törlesztését kérelmezzék, illetve hogy törleési engedély nyilvánítása végott a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a blyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. Járásbírószág mint telekkönyvi hatóság
Szarvason, 1901. évi november hó 30-ik napján.
MÉSZÁROS kir. járásbíró.

Kávéház és szálloda megnyitása

Tisztelettel hozom köztudomásra, hogy a Beliczey uton levő

Központi szállodát

átvettem és azt a jelenkor igényeinek megfelelően fényesen berendeztem és megnyitottam.

Magyaros, jó konyharól és tisztán kezelt, itsookról, valamint pontos és gyors kiszolgálásról állandóan gondoskodom, hogy t. vendégeimet mindenben kielégíthessem.

Minél tömegesebb látogatást és vállalatot támogatótát kérve vagyok. Tisztelettel:

DEZSŐFI JÓZSEF.

1882/901. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szarvasi kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szarvasi lakarek-pénztár végrehajthatónak ifj. Zvara Pál szarvasi lakos végrehajtást szenvedő eleni 127 Kor 17 fill. tőke, köveles és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a gyulai kir. tszék (a szarvasi kir. bíróság) területén fckvő, s a szarvasi 2844 sz. tjkvben B 2134. 2167. és 3353 rsza felvett I hold 686⁹/₁₂ □ öl, I hold 258⁹/₁₂ □ öl és I hold 230 □ öl ingatlanokra az árverést 1600 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1902 évi január hó 18-ik napján d. e. 9 óra kor a szarvasi kir. bíróság árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 160 koronát készpénzben, vagy az 1881. LX t. c. 42 §-ában jelzett ár.olyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ova-dékképes értékpapirban a kiküldött kezébe zletetni, avagy az 1831. LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges-elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-venyt átszoigáltatni

Kelt Szarvason. 1901. évi aug. hó 22. napján.

A kir. bíróság mint tkv. hatóság,
MÉSZÁROS, kir. bírós.

DANTZKY SÁNDOR könyvnyomdája Szarvason.

ELVÁLLAL MINDEN A K Ö N Y V N Y O M D Á S Z A T K Ö R É B E V Á G Ó M U N K Á T, Ú G Y M I N T
DISZES SZÁMLÁK, JEGYZÉKEK ÉS TUDÓSÍTÓ LEVELEK,

ELJEGYZÉSI- ÉS ESKETÉSI KÁRTYÁK, IZLÉSES MEGHIVÓK ÉS TÁNCZRENDEK SZINES NYOMÁS VAGY ARANÓZÁSSAL
É T L A P O K, V Á R O S I É S K Ö Z S É G I H I V A T A L O S N Y O M T A T V Á N Y O K,

JEGYZÉKEK, CZIM-, ASZTALI- és NÉVJEGYEKET GYÁSZLAPOK, KIMUTATÁSOK IDŐSZAKI IRATOKAT stb.

Hirdetéseket
jutányos áron vesz fel a
SZARVASI LAPOK
kiadóhivatala

Szálloda és kávéház átvétele.

Tisztelettel hozzuk köztudomásra a t. cz. közönségnek, hogy az **Arpád Szállodát** a mai naptól fogva átvettük, s azt a jelenkor igényeinek megfelelőleg átalakítva személyesen fogjuk vezetni. Magyaros jó konyháról kitűnő, csakis termelőktől beszerzett italokról, pontos és gyors kiszolgálásról állandóan gondoskodunk. Főtörökvisünk oda fog irányulni, hogy vendégeink igényeit minden tekintetben kielégíthessük.

Miért is a n. é. közönség pártfogását kérve vagyunk,

Kiváló tisztelettel
Garai testvérek,
az Arpád szálloda bérlői.

Szülőoltványok

szokványminőségben
A legkiválóbb 42 bór- és esemegefajokban
fajtisztán, teljes jótállással.

É l ő k e r i t é s

Gleditschia csemetek és magvak.
Uradalmaknak, községeknek három évi
törlesztésre is adatik.

Orjási tövis, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeltetéshez rajzokkal ellátott út-terelési és kezelési utasítás mellékeltek. Ez: csemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

dióesemeték. Orjási jüvedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyészése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fényben adó fűrjegyűk ingyen és bérmentve küldetnek minden rendeltetésre nélkül. Az árjegyzésen kívül még egy olyan könyvet kap ezzel ki az címére ingyen és bérmentve küldetnek mely nincs az a ház, vagy család a hol annak tartalmát használni ne fordítanak, városban falun, pusztán gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdeklőben áll kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím:

„Ermelléki első szülőoltvány-telep.”
NAGY GÁBOR.
Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Köhögés és hűtés ellen a Kaiser-féle MELL-BONBONOK

legbiztosabb hatásuak **2650** hiteles közjegyzői elismervény

Egyedüli elismert és biztos segély a köhögés, rakedtség és nyálkásodás ellen
Csomagja 20 és 40 fillér

Egyedüli főraktár:
Bugyis Andorná, Sarvason

Hatóságilag Engedélyezett kőr fűrésze berendezet, tűzifa telep

Vann szerencsém a n. fogyasztó közönségnek szives tudomására adni, hogy

tűzifa telepet

rendeztem be, a maikornak megfelelőt. Bátorodom ajánlani:

Gyertyán, Cser és Bük fáimat, vaggonszám. öl szám, úgy-szintén métermázsánként.

Porosz-szén Patrozséni, Salgótarjáni, Czenteri, úgy-szintén. Briket szeneimet, Raktáron meszet is tartok.

Gyors szállítás, pontos kiszolgálás.
A n. fogyasztó közönség szives megbízásait kérve.
Kiváló tisztelettel
Pletenik József.

Sürgöny cím: Nádházy Szarvason.

Alapított 1879 ik évben.

NÁDHÁZY JÁNOS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA SZARVASON.

(Kórház utca 1260 házzám alatt saját házában.)

Elvállal mindenféle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dus választékban: ércz és fakoporsókat, továbbá mindenféle szemfedeleket, művirág koszorukat és szalagokat.

A gyászeset megtörténtével, a hozzátartozók bármi módon tett értesítésre — **vidékre is** — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik.

Fakoporsók 2 frttól feljebb, érckoporsókat gyermekeknek 8 frttól feljebb, nagyoknak két méter nagyságban 35 frttól feljebb.
A Nádházy „Temetkezési Vállalata” a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít.

Kiváló tisztelettel:
Nádházy János

Valamint ércz koszoruk.

Nyomatott Dantzky Sándor könyvnyomdájában Szarvason 1901.